

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

5. juli 2012 (*)

»Sjette momsdirektiv – artikel 5, stk. 3, litra c), og artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5) – forhandling om overdragelse af aktier i selskaber – transaktion, som også indebærer overdragelse af ejendomsretten til fast ejendom, der tilhører disse selskaber – fritagelse«

I sag C-259/11,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) ved afgørelse af 22. april 2011, indgået til Domstolen den 26. maj 2011, i sagen:

DTZ Zadelhoff vof

mod

Staatssecretaris van Financiën,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, U. Løhmus, og dommerne A. Rosas (refererende dommer) og C. G. Fernlund,

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- DTZ Zadelhoff vof ved belastingadviseur B. van Zadelhoff
- den nederlandske regering ved C. Wissels og C. Schillemans, som befuldmægtigede
- Europa-Kommissionen ved C. Soulay og W. Roels, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 5, stk. 3, litra c), og artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter »sjette direktiv«).

2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem DTZ Zadelhoff vof (herefter »DTZ Zadelhoff«) og Staatssecretaris van Financiën (statssekretæren for finansspørgsmål) vedrørende kvalificeringen af en overdragelse af aktier i selskaber, som også indebærer overdragelse af ejendomsretten til fast ejendom, der tilhører disse selskaber, med henblik på fritagelse for merværdiafgift (herefter »moms«).

Retsforskrifter

EU-retten

3 Sjette direktivs artikel 2, nr. 1), bestemmer:

»Merværdiafgift pålægges:

1. Levering af goder og tjenesteydelser, som mod vederlag foretages i indlandet af en afgiftspligtig person, der optræder i denne egenskab.«

4 Sjette direktivs artikel 5, stk. 1 og 3, bestemmer:

»1. Ved »levering af et gode« forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode.

[...]

3. Medlemsstaterne kan anse følgende som materielle goder:

[...]

c) andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.«

5 Sjette direktivs artikel 13, punkt B, der har overskriften »Andre fritagelser«, bestemmer:

»Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser, og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:

[...]

d) følgende transaktioner:

[...]

5. transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med aktier, andele i selskaber eller andre sammenslutninger, obligationer, og andre adkomstbeviser, bortset fra:

[...]

– de i artikel 5, stk. 3, omhandlede rettigheder og adkomstbeviser

[...]«

6 Ifølge den forelæggende ret har Kongeriget Nederlandene ikke anvendt den mulighed, som medlemsstaterne er tillagt i medfør af sjette direktivs artikel 5, stk. 3, litra c).

Nederlandsk ret

7 Artikel 11 i Wet op de omzetbelasting (lov om omsætningsafgift) af 28. juni 1968 (*Staatsblad* 1968, nr. 329) bestemmer:

»1. På betingelser, der fastsættes ved generelle administrative bestemmelser, er følgende fritaget for afgift:

[...]

i) leveringer af følgende goder og tjenesteydelser:

[...]

2° transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning i forbindelse med værdipapirer og andre adkomstbeviser, bortset fra varerepræsentativer

[...]«

De faktiske omstændigheder i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

8 I den i hovedsagen omhandlede periode ejede Fabège AB (herefter »Fabège«), som er et selskab med hjemsted i Sverige, indirekte alle aktier i World Fashion Centre Amsterdam BV, som ejede og drev tårn I og II i bygningskomplekset World Fashion Centre (herefter »WFC«) i Amsterdam (Nederlandene). Fabège var ligeledes indirekte ejer af 100% af aktierne i Fabège WF BV, som var det selskab, der ejede og drev WFC's tårn IV.

9 Stienstra BV Bedrijfshuisvesting (herefter »Stienstra«), der er et selskab med hjemsted i 's-Hertogenbosch, besad indirekte alle aktier i De Herven III BV (herefter »De Herven«), som ejede og drev kontorkomplekset Soetelieve i samme by.

10 DTZ Zadelhoff udøver mægler- og rådgivningsvirksomhed vedrørende fast ejendom.

11 I 1999 blev DTZ Zadelhoff antaget af Fabège til mod vederlag at søge købere til WFC. Fabège ønskede at overdrage bygningskomplekset ved at overdrage aktierne i de selskaber, som indirekte ejede komplekset. Den salgspris, som aktierne blev udbudt til, afhang næsten udelukkende af WFC's markedsværdi som fast ejendom. Inden for rammerne af denne opgave fandt DTZ Zadelhoff en køber, som aktierne blev solgt og overdraget til mellem den 5. oktober 1999 og den 24. januar 2000.

12 I løbet af 2000 blev DTZ Zadelhoff antaget af Stienstra til mod vederlag at finde mulige købere til kontorkomplekset Soetelieve. Det blev indledningsvis ikke angivet, om det var ejendomsretten til komplekset eller ejendomsretten til aktierne i De Herven, som ville blive overdraget. DTZ Zadelhoffs indsats førte endelig til, at en køber blev fundet, til hvem aktierne i De Herven blev solgt og overdraget.

13 DTZ Zadelhoff hverken fakturerede eller betalte moms for de tjenesteydelser, som selskabet

havde udført for Faberge og Stienstra, og som bestod i at finde købere til nævnte faste ejendomme. DTZ Zadelhoff var af den opfattelse, at disse tjenesteydelser enten var fritaget for moms i medfør af artikel 11, stk. 1, litra i), nr. 2, i Wet op de omzetbelasting af 28. juni 1968, eller ikke var afgiftspligtige i Nederlandene, eftersom en tjenesteydelse ikke anses for at være blevet leveret i Nederlandene, når opdragsgiveren ikke er etableret i denne stat.

14 Inspecteur van de Belastingdienst (herefter »Inspecteur«) fandt, at fritagelsen ikke fandt anvendelse, og at leveringen af tjenesteydelserne skulle anses for at have fundet sted i Nederlandene, og pålagde derfor DTZ Zadelhoff at efterbetale moms for perioden fra den 1. januar til den 31. december 2000. Efter klage fra selskabet blev efterbetalingsbeløbet nedsat af Inspecteur.

15 DTZ Zadelhoff anlagde sag til prøvelse af Inspecteurs sidstnævnte afgørelse ved Rechtbank te Haarlem, som ikke gav selskabet medhold. Selskabet appellerede denne dom til Gerechtshof te Amsterdam, som stadfæstede førsteinstansens dom. DTZ Zadelhoff iværksatte derfor kassationsanke for Hoge Raad der Nederlanden.

16 Hoge Raad der Nederlanden finder, at Gerechtshof te Amsterdam har foretaget en korrekt fastlæggelse af det sted, hvor tjenesteydelserne skal anses for at være leveret. Den forelæggende ret er derimod i tvivl om kvalificeringen af en overdragelse af aktier i selskaber, som også indebærer overdragelse af ejendomsretten til fast ejendom, der tilhører disse selskaber, med henblik på fritagelse for moms.

17 Under disse omstændigheder har Hoge Raad der Nederlanden besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), fortolkes således, at transaktioner som de af det pågældende selskab udførte, der i det væsentlige vedrører fast ejendom, der ejes af de omhandlede selskaber, og den (indirekte) overdragelse deraf, er omfattet af bestemmelsen, blot fordi disse transaktioner var rettet mod overdragelsen af aktier i disse selskaber og førte til dette resultat?

2) Finder den i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), andet led, foreskrevne undtagelse fra afgiftsfritagelsen også anvendelse, når medlemsstaten ikke har gjort brug af den i [samme direktivs] artikel 5, stk. 3, litra c), indeholdte mulighed for at anse andele og aktier som materielle goder, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom?

3) Hvis de foregående spørgsmål besvares bekræftende: Omfatter de ovennævnte andele og aktier også aktier i et selskab, som direkte eller indirekte (via datter- eller datter-datterselskaber) ejer fast ejendom, uafhængigt af, om selskabet driver denne faste ejendom eller benytter den inden for rammerne af anden virksomhed?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første og det andet spørgsmål

18 Med det første og det andet spørgsmål, som behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, dels om sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), skal fortolkes således, at transaktioner som dem, DTZ Zadelhoff har foretaget i hovedsagen, som har til formål at overdrage aktier i de omhandlede selskaber, og som har ført til dette resultat, men som i sidste ende vedrører fast ejendom, der ejes af disse selskaber, og den (indirekte) overdragelse deraf, er omfattet af denne moms-fritagelse, alene med den begrundelse, at disse transaktioner

havde til formål at overdrage aktierne i disse selskaber og har ført til dette resultat, dels om den undtagelse fra denne fritagelse, som er fastsat i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), andet led, også finder anvendelse, når medlemsstaten ikke har gjort brug af den i dette direktivs artikel 5, stk. 3, litra c), fastsatte mulighed for at anse andele og aktier for materielle goder, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom.

19 Indledningsvis bemærkes, at de i sjette direktivs artikel 13 indeholdte fritagelser ifølge Domstolens praksis er selvstændige EU-retlige begreber, hvormed det skal undgås, at momsbestemmelserne anvendes forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat (jf. bl.a. dom af 25.2.1999, sag C-349/96, CPP, Sml. I, s. 973, præmis 15, og af 10.3.2011, sag C-540/09, Skandinaviska Enskilda Banken, Sml. I, s. 1509, præmis 19 og den deri nævnte retspraksis).

20 Det fremgår ligeledes af fast retspraksis, at de udtryk, der anvendes til at betegne disse fritagelser skal fortolkes strengt, da de udgør undtagelser fra det almindelige princip om, at moms opkræves af enhver tjenesteydelse, der udføres mod vederlag af en afgiftspligtig person (jf. dom af 20.11.2003, sag C-8/01, Taksatorringen, Sml. I, s. 13711, præmis 36, af 3.3.2005, sag C-472/03, Arthur Andersen, Sml. I, s. 1719, præmis 24, og af 21.6.2007, sag C-453/05, Ludwig, Sml. I, s. 5083, præmis 21).

21 Fortolkningen af disse udtryk skal imidlertid være forenelig med de formål, der forfølges med fritagelserne i sjette direktivs artikel 13, og skal overholde de krav, der følger af princippet om afgiftsneutralitet, som er uadskilleligt forbundet med det fælles momssystem. Reglen om en streng fortolkning betyder således ikke, at de udtryk, der anvendes til at definere de fritagelser, som er fastsat i direktivets artikel 13, skal fortolkes således, at de fratages deres virkning (jf. i denne retning dom af 14.6.2007, sag C-445/05, Haderer, Sml. I, s. 4841, præmis 18, og af 19.11.2009, sag C-461/08, Don Bosco Onroerend Goed, Sml. I, s. 11079, præmis 25).

22 Hvad nærmere angår rækkevidden af sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), har Domstolen fastslået, at transaktioner med aktier og øvrige adkomstbeviser er transaktioner, der udføres på værdipapirmarkedet, og at handel med værdipapirer indebærer dispositioner, som ændrer det retlige og økonomiske forhold mellem parterne (jf. i denne retning dom af 5.6.1997, sag C-2/95, SDC, Sml. I, s. 3017, præmis 72 og 73, og af 29.10.2009, sag C-29/08, SKF, Sml. I, s. 10413, præmis 48).

23 Begrebet »transaktioner [...] i forbindelse med aktier« i den forstand, hvori det er anvendt i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), omfatter derfor transaktioner, hvorved rettigheder og forpligtelser for parterne i forbindelse med værdipapirer kan opstå, ændres eller ophøre (jf. bl.a. dom af 13.12.2001, sag C-235/00, CSC Financial Services, Sml. I, s. 10237, præmis 33, og SKF-dommen, præmis 48).

24 For så vidt angår de faktiske omstændigheder i hovedsagen har hverken sagsøgeren, den nederlandske regering eller Europa-Kommissionen bestridt, at Fabège og Stienstra efter at have gjort brug af DTZ Zadelhoffs tjenesteydelser har solgt og overdraget aktier, som de indirekte var ejere af.

25 I denne forbindelse er det ikke relevant, at Stienstra ikke på det tidspunkt, hvor DTZ Zadelhoff fik til opgave at søge købere til kontorkomplekset Soetelieve, havde angivet, om det var ejendomsretten til kontorkomplekset eller til aktierne i De Herven, der ville blive overdraget til køberne. Det fremgår således af Domstolens praksis, at det i overensstemmelse med momssystemets formål kræves, at retssikkerheden sikres, at de handlinger lettes, som er forbundet med afgiftens anvendelse, og at den pågældende transaktions objektive karakter – bortset fra i undtagelsestilfælde – tages i betragtning (jf. i denne retning dom af 6.4.1995, sag C-4/94, BLP Group, Sml. I, s. 983, præmis 24, og SKF-dommen, præmis 47). Uanset hvilken hensigt

Stienstra eventuelt oprindeligt havde, skal transaktionens objektive karakter derfor, medmindre der er tale om et undtagelsestilfælde, tages i betragtning som en transaktion vedrørende aktier, eftersom den transaktion, der i sidste ende fandt sted, bestod af en sådan transaktion.

26 Hvad for det andet angår spørgsmålet om de tjenesteydelser, som DTZ Zadelhoff har leveret og som er omhandlet i tvisten i hovedsagen, er omfattet af udtrykket »forhandlinger« i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), bemærkes, at Domstolen allerede har udtalt, at det følger af denne bestemmelse, at udtrykket »herunder forhandlinger« ikke skal definere hovedindholdet af den i bestemmelsen fastsatte fritagelse, men at det har til formål at udvide bestemmelsens anvendelsesområde til formidlingsvirksomhed (CSC Financial Services-dommen, præmis 38).

27 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til den præcise rækkevidde af udtrykket »forhandlinger« – som i øvrigt også er anvendt i andre af sjette direktivs bestemmelser, bl.a. i artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1-4 – bemærkes således, at udtrykket i den sammenhæng, hvori det indgår i nævnte nr. 5), tager sigte på en virksomhed, som udøves af en mellemmand, der ikke optræder som part i en kontrakt om et finansielt produkt, og hvis virksomhed adskiller sig fra de kontraktmæssige ydelser, der typisk udføres af parterne i sådanne kontrakter. Mellemmandsvirksomhed er en tjenesteydelse, som udføres over for en kontraktpart, og som parten yder vederlag for, idet der er tale om en særskilt formidlingsvirksomhed. Virksomheden kan bl.a. bestå i at give den pågældende oplysning om, hvornår der kan være mulighed for at indgå en sådan kontrakt, at optage kontakt med den anden part og i mandantens navn og for dennes regning at føre forhandlinger om den nærmere fastlæggelse af de gensidige ydelser. Virksomheden har således til formål at træffe de nødvendige foranstaltninger for, at de to parter indgår en kontrakt, uden at formidleren har en selvstændig interesse i denne kontrakts indhold (CSC Financial Services-dommen, præmis 39).

28 Den mægler- og rådgivningsvirksomhed, som DTZ Zadelhoff har udført i tvisten i hovedsagen, der bestod i mod vederlag at søge købere til fast ejendom, som efterfølgende blev solgt og overdraget gennem overdragelse af aktier, havde til formål at bevirke, at Fabege og dennes køber, henholdsvis Stienstra og dennes køber indgik deres respektive kontrakter, uden at DTZ Zadelhoff havde en selvstændig interesse i disse kontraktens indhold. Nævnte virksomhed svarer følgelig til udtrykket »forhandlinger« vedrørende aktier i den forstand, hvori det er anvendt i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5).

29 For det tredje skal det efterprøves, om denne virksomhed er omfattet af den undtagelse fra fritagelsen i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), som fremgår af nr. 5), andet led.

30 Det følger af sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), andet led, at medlemsstaterne med forbehold af andre EU-retlige bestemmelser bl.a. fritager transaktioner, herunder forhandlinger, i forbindelse med aktier, andele i selskaber eller andre sammenslutninger, obligationer, og andre adkomstbeviser, bortset fra de i samme direktivs artikel 5, stk. 3, omhandlede rettigheder og adkomstbeviser.

31 I henhold til sjette direktivs artikel 5, stk. 3, litra c), kan medlemsstaterne bl.a. anse andele og aktier for materielle goder, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.

32 Medlemsstaterne vil således kunne anse aktier for materielle goder med henblik på moms, når besiddelsen af aktierne, som det er tilfældet med aktierne i hovedsagen, retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.

33 Det er ubestridt, at Nederlandene ikke har gjort brug af denne mulighed.

34 Det fremgår af Domstolens praksis, at det står medlemsstaterne frit at benytte den valgfrihed, de har fået tildelt i henhold til sjette direktivs artikel 5, stk. 3, herunder til at opstille visse betingelser, for så vidt som betingelserne ikke grundlæggende ændrer arten af valgfriheden, idet ingen bestemmelser i sjette direktiv på nogen måde begrænser medlemsstaternes skønsbeføjelser i så henseende (dom af 4.10.2001, sag C-326/99, »Goed Wonen«, Sml. I, s. 6831, præmis 34).

35 Selv om det således efter sjette direktivs artikel 5, stk. 3, er muligt at sidestille alle de pågældende rettigheder med materielle goder, eller kun at sidestille en enkelt eller nogle få af rettighederne, kan medlemsstaterne i henhold til denne bestemmelse ligeledes begrænse en sådan sidestillelse til kun at omfatte de rettigheder, som opfylder præcise kriterier, som fastsættes af den pågældende medlemsstat (»Goed Wonen«-dommen, præmis 34).

36 Det vil derimod være vanskeligt foreneligt med sjette direktivs systematik at lægge til grund, at henvisningen i direktivets artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), andet led, til dets artikel 5, stk. 3, omfatter alle de rettigheder, andele og aktier, der er opregnet i sidstnævnte bestemmelse, uafhængigt af, om medlemsstaten har gjort brug af den valgmulighed, som den er tillagt efter bestemmelsen.

37 En sådan fortolkning underbygges af forarbejderne til sjette direktiv. Som Kommissionen har anført i sit skriftlige indlæg, bestemte dens forslag til sjette direktiv (KOM(73) 950 endelig) i dets artikel 5, stk. 1, at andele og aktier altid behandles som den faste ejendom, de vedrører, når besiddelsen heraf giver retlig eller faktisk besiddelse som ejer eller som bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.

38 Det fremgår af begrundelsen for nævnte forslag (s. 6), at Kommissionen fandt, at »[d]en i stk. 1 omhandlede sidestillelse har til formål af åbenlyse neutralitetshensyn at pålægge transaktioner, som økonomisk svarer til levering af en fast ejendom eller en del af en fast ejendom, [moms]«.

39 Efter at Kommissionen havde fremlagt adskillige andre forslag, valgte Rådet for De Europæiske Fællesskaber imidlertid i sidste ende en anden ordlyd, som giver medlemsstaterne mulighed for, men ikke pligt til, at anse »andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom« for materielle goder.

40 I denne forbindelse bemærkes, at det fremgår af Domstolens praksis, at selv om de udtryk, der anvendes til at betegne de fritagelser, som er fastsat i sjette direktivs artikel 13, ganske vist skal fortolkes strengt, da de udgør undtagelser fra det almindelige princip om, at moms opkræves af enhver tjenesteydelse, der udføres mod vederlag af en afgiftspligtig person (jf. bl.a. dom af 26.6.2003, sag C-305/01, MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring, Sml. I, s. 6729, præmis 63, og af 19.4.2007, sag C-455/05, Velvet & Steel Immobilien, Sml. I, s. 3225, præmis 14), forholder det sig ikke desto mindre således, at en streng fortolkning ikke kan begrænse en fritagelse på en måde, som ikke finder støtte i den omhandlede bestemmelses ordlyd. En sådan fremgangsmåde ville nemlig være i strid med momssystemets formål, som er at sikre bl.a. retssikkerheden (jf. i denne retning SKF-dommen, præmis 46 og 47).

41 Princippet om afgiftsneutralitet kan heller ikke føre til en fortolkning, der strider mod ordlyden af sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), sammenholdt med dets artikel 5, stk. 3.

42 Det første og det andet spørgsmål skal derfor besvares med, at sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), skal fortolkes således, at transaktioner som de i hovedsagen omhandlede, som har til formål at overdrage aktier i de omhandlede selskaber, og som har ført til dette resultat, men som i sidste ende vedrører fast ejendom, der ejes af disse selskaber, og den (indirekte) overdragelse deraf, er omfattet af denne momsfrigørelse. Den undtagelse fra denne fritagelse, som er fastsat i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), andet led, finder ikke anvendelse, hvis medlemsstaten ikke har gjort brug af den i dette direktivs artikel 5, stk. 3, litra c), fastsatte mulighed for at anse andele og aktier for materielle goder, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom.

Det tredje spørgsmål

43 Henset til besvarelsen af det første og det andet spørgsmål er det ikke nødvendigt at besvare den forelæggende rets tredje spørgsmål.

Sagens omkostninger

44 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Sjette Afdeling) for ret:

Artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at transaktioner som de i hovedsagen omhandlede, som har til formål at overdrage aktier i de omhandlede selskaber, og som har ført til dette resultat, men som i sidste ende vedrører fast ejendom, der ejes af disse selskaber, og den (indirekte) overdragelse deraf, er omfattet af denne fritagelse for merværdiafgift. Den undtagelse fra denne fritagelse, som er fastsat i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), andet led, finder ikke anvendelse, hvis medlemsstaten ikke har gjort brug af den i dette direktivs artikel 5, stk. 3, litra c), fastsatte mulighed for at anse andele og aktier for materielle goder, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom.

Underskrifter

* Processprog: nederlandsk.